

Eğitim Ve Eğitmek

– safdeha · 12 Kasım 2019

6ncı sınıf sosyal bilgiler kitabında Uygur alfabesi yerine İsrail alfabesi yazılmış. Bizim çocuklarımız kimlerin elinde Ya Hu! Milli Eğitim Bakanlığı Talim Terbiye Kurulunu seçerken nasıl bir kıstasla belirliyor, o kurul üyelerini araştırmıyor mu? Ortalık yer yerinden oynuyormuş, oynar ya....Oynar!

Ya bu fark edilmeseydi ne olacaktı... Uygur alfabesini İsrail alfabesi zanneden çocuklar olacaktı... O alfabeği seven, gelecekte böyle Milliyetçiler olacaktı... O alfabeyle cümle kuran çocuklar çoğalacaktı... İslam düşmanı İsrail, içimize, ta kalbimize yer edecekti.

Ders kitabında Uygur alfabesi yerine İsrail alfabesini kullanan MEB'den "Uygur ile İbrani alfabelerinde benzer harflerin olması nedeniyle sehven Uygur alfabesi olarak verilmiştir" açıklaması geldi. Eğitim çok önemli ve olmazsa olmazımız. Biz çocuklarımızı kendi kültürümüzle, kendi tarihimiz ve yaşam kültürümüzle yetiştiremezsek, nasıl bir nesil ortaya çıkar ki?

Artık sanat ve halk müziği yerine yabancı müzik dinleyen bir nesil var. Çocukların çoğu akrabasından kopmuş, kültüründen uzaklaşmış, eve misafir gelse misafirle oturmayan, ona hoş geldin demeyen, ebeveyne asi... Olmuşlar. Her aile sınavı başararak, dünyasını kurtarabilmek adına çalıştırdıkları çocuklarını, oyundan, pikniğe gitmekten, sokakta mahalle çocukları ile tartışan ortamlardan filtre etmiş durumdadır. Başına bir şey gelmesin diye koruyucu olurken, aslında onu başka türlü öldürdüğünün farkında değiller.

Engelli çocukların, normal çocuklarla okutulduğu... Haksız bir rekabetin meydana geldiği ve çocuklar arasında ki şiddetin arttığı... Çoğu öğretmen ya da yönetici sorunla karşılaşmamak adına, engelli çocukları okulda istemedikleri... Bu tür olaylar olunca, hele ki medyaya yansıtıldığında yer yerinden oynadığı ne çok haber okuyoruz. Okul bahçesinde oyun oynayan çocukları bile bile, servis minibüslerinin dikkat etmeksizin okul bahçesine hızla daldıkları ve çocukları ezdikleri... Artık okulda bile oynayamaz oldu çocuklar. Ya ezilirlerse diyen aileler, bizi kurtarın diye feryat eder oldular.

Bu ve buna bezer olayların medyaya yansıyan kısmı fark edildiği kadarı. Öğretmenin öğrenciyi dövdüğü, öğrenci velisinin öğretmeni hastanelik ettiği şiddet olayları... Hani eskiden veli çocuğunu öğretmene teslim ederken eti senin kemiği benim derdi...Öğretmene güven tamdı... ne oldu, neler oluyor ki, neler değişti ki?

Çocuklar geleceğimiz... Onlar atasını tanır, istikbalini ilimle süsler ve en iyisini yapmaya meyilli yetiştirilirse, kardeşliği ve duygudaşlığı temel davranış şekli haline getirirse üstelik ahlaki temeli sağlam olursa... Onların yaşadığı zamanda, ne adam kayırma, ne dine ve vatana ihanet, ne tembellik kanında

olur, ne sigara ne de içkiyle zehirlenir yahut zehirler... En iyiyi yapmayı kendine vazife bilir... İslamın incileri, medeniyetin elçileri olurlar.

İçimizde yaşayan ve bize ihanet eden kim varsa, gözünün yaşına bakmayalım. Etrafımızdaki gelişen olaylara karşı uyanık olalım. Bize ne diyelim demiyelim. Başkasının çocuğu da bizim çocuğumuzdur diyelim.

Artık polisi, askeri, öğretmeni, hakimi seçerken ya da onların başına birisini tayin ederken, işin ehline verelim vazifeyi! Böyle yapmazsak bilelim ki, bizi geriye götüren bu kişilerin vebali onları tayin edenlerin üzerindedir. Yaptıklarından Rabbim şüphe duymaksızın diyorum ki, haberdardır. İslami yaşantısıyla bu ülkeyi bize emanet eden atalarımızın duası ile korunan ülkem, onları da yok edecektir inşallah, 15 Temmuzdaki gibi alacaktır bu kanı bozuklar dersini... Uyanık olalım, her yerde bekçi arayıp, onların üstüne iş yıkmayalım. Biz de bekçi olalım zalimin üzerine.

Saffet Kuramaz